

DCLEAKSOVA SENZACIJA: POTRJENO ZAVEZNIŠTVO SOROS/FRANČIŠEK

Ponedeljek, 19. september 2016

Napisala: Elizabeth Yore

Danes Katoliška Cerkev sprejema poniževalno vlogo nekakšnega bedasto smehljajočega se dvorjana v kraljestvu Novega Svetovnega Reda. – Christopher A. Ferrara

Vedno več dokumentov Sorosove Fundacije za odprto družbo (Open Society Foundatin – OSF) uhaja in soobjavljeni na internetni strani DCLeaks ter tako orisujejo zločesto zavezništvo med Georgejem Sorosom in papežem Frančiškom. V tedenskih poročilih OSF-ja je papež deležen pohval in strateško partnerstvo papeževih izjav in dejanj promovira Sorosovo 'novo normalnost' masivnega muslimanskega priseljevanja v Evropo. Medtem ko se zdi, da Frančišek ne vidi ničesar, prepoznavajo celo DLeaksovi hekerji v zahrbtnem in manipulativnem Sorosu pošastno globalno grožnjo. Takole predstavlja DCLeaks to zloglasno osebo:

»George Soros vodi čez 50 globalnih in regionalnih programov in fundacij. Sorosa označujejo za arhitekta in sponzorja skoraj vsake revolucije in državnega udara na svetu v zadnjih 25 letih. Soros je oligarh, ki finančno podpira Demokratsko stranko, Hillary Clinton, na stotine politikov po vsem svetu. Namen te strani je vpogled v občutljive dokumente Sorosove Fundacije za odprto družbo. Predstavlja delovne načrte, strategije, prednostne zadeve in druge Sorosove aktivnosti. Ti dokumenti osvetljujejo eno najbolj vplivnih omrežij, ki delujejo v svetu.«

Ti interni dokumenti Fundacije tudi osvetljujejo papeža Frančiška kot nastajajočega advokata Sorosove sheme masovnih migracij, saj vsak teden izza dvanajstmetrskega vatikanskega obzidja pritrjuje evropskemu muslimanskemu priseljevanju. To masivno obzidje je postavil njegov predhodnik, papež Leon IV. po napadu *muslimanskih* saracenskih piratov, ki so leta 846 poškodovali cerkev sv. Petra. Trdovratna Frančiškova zaščita islama se upira tako zgodovinskim dejstvom kot duhovnim naukom Katoliške cerkve.

V teku stoletij so nasilni krvavi muslimanski vdori oblikovali učenje papežev. Papež Kalist III. je islam označil kot »hudičevo sekto«. Pij II. je svaril pred Mohamedom kot pred »lažnim prerokom« in papež Evgen je obsodil »gnusno Mohamedovo sekto«. V 16. stoletju je papež Leon X. za muslimane dejal, da zamenjujejo luč odrešenja s »povsem neomajno slepoto«. Papeži sodobnejših časov, kot je bil Pij XI., so opisovali »temo islama«. Papež Frančišek je te svoje predhodnike ter sv. Tomaža Akvinskega, cerkvenega učitelja, ki je islam označil kot »diaboličen«, zavrgel kot kup pepela nerazsvetljenega fanatizma.

Med prestreženimi dokumenti je tudi neko poročilo OSF-ja glede Sorosove Iniciative za mednarodne migracije, ki trdi, da bi evropsko migracijsko krizo morali sprejeti kot »novo normalnost« ter da begunska kriza pomeni »nove priložnosti«, da bi Sorosova organizacija vplivala na migracijsko politiko na svetovni ravni. Soros deli milijone, da bi vplival na masivne globalne migracije, saj prepozna v evropski krizi »nove priložnosti« za njegov Nov svetovni red, New WorldOrder (NWO), kjer je vsaka kriza izkoriščena in opravičena kot izgovor za odpravljanje meja, rušenje neodvisnih vlad ter zmanjševanje osebne svobode v zameno za eno svetovno vlado na čelu s svetovnimi elitami in oligarhi.

Soros priznava, da je močno vključen v migrantsko krizo in da si s pomočjo te krize prizadeva za odpravo nacionalnih meja. Podobno kot njegove radikalne skupine, ki jih financirajo v ZDA, Black LivesMatter, OccupyWallStreet, ACORN ali ClimateChangeMovement, se evropska migrantska kriza napaja in propagira s Sorosovimi milijoni, da bi z ustvarjanjem notranjega nereda destabilizirala demokracije.

V prvih dveh letih svojega papeževanja je Frančišek združil svoje sile s Sorosovimi operativci, ki so nameščeni v Vatikanu, da bi pospešili iniciative glede globalnih klimatskih sprememb pri Združenih narodih. Opravljeno! Naslednja točka Sorosove agende Novega svetovnega reda (NWO) je množična migracija beguncev, ki je na poti v Evropo in ki bo kmalu preplavila bregove Združenih držav. Frančišek tudi tokrat pokaže svojo pristranskost in privrženost Sorosovemu levičarskemu pogledu na svet.

Kaj razkrivajo ti DCLeaksovi dokumenti? Sorosov tim sledi in ploska vsaki potezi svojega papeškega zaveznika. Raziskovalci Odprte družbe tedensko poročajo Sorosovi ekipi glede papeža Frančiška in njegovih promigracijskih izjav in dejanj.

Internetna stran odstira Sorosovo železno zaveso, da bi razkrila moč in vpliv papeža Frančiška pri promoviranju Sorosove politike masovne muslimanske migracije in infiltracije v Evropo.

V nadaljevanju je nekaj od mnogih tedenskih Sorosovih prispevkov glede papeža Frančiška in njegovih javnih izjav glede muslimanskih migracij v Evropo. Bodite pozorni na navdušenje in občudovanje, ko poročajo o podpori papeža Frančiška migracijam:

»EVROPSKA KRIZA: Ključni dogodki v zadnjih 48 urah,

16. marec 2016

Vatikan

»Papež Frančišek – Begunci so ostali na suhem, »ker je toliko vrat in toliko src zaprtih«: Papež Frančišek je danes kritiziral vlade, ki beguncem zapirajo vrata ter pozval k bolj sočutnemu pristopu so »ljudi, ki doživljajo resnično in dramatično izgnanstvo, daleč od njihove dežele, z ruševinami njihovih domov še vedno pred očmi, s strahom v srcu in ki pogosto trpijo zaradi izgube svojih dragih. Kako je mogoče, da je toliko trpljenja naloženo moškim, ženskam in nedolžnim otrokom,« je dejal. Ti ljudje »so tam, pred mejami.«

Frančišek voljno prispeva svoj glas moralnega ogorčenja glede migrantske krize, ki jo povzroča Soros, tako kot je to storil na prizorišču klimatskih sprememb. Posebej neprijetno tedensko Sorosovo poročilo zabeleži Frančiškovo politizacijo enega od najstarejših in najsvetejših katoliških obredov svetega tridnevja, umivanja nog. Sorosova ekipa se je dobro zavedala velikega političnega pomena Frančiškovega dejanja, ko je uporabil sveti dogodek za promocijo svojega političnega sporočila:

23. marec 2016

Vatikan

»Papež bo v velikonočnem obredu umil noge beguncem: Papež Frančišek bo obiskal begunski center, da bi v velikem tednu umil noge 12 mladim beguncem. Uradni predstavnik Vatikana je povedal, da je izbila centra zaradi aktualne migrantske krize poudarjeno simbolična. »Želi nam sporočiti, da moramo v tem zgodovinskem trenutku usmeriti pozornost na najšibkejše in da smo poklicani k temu, da jim brez zvižace vrnemo njihovo dostojanstvo,« je dejal uradni predstavnik. Dejstvo, da tamkajšnji begunci niso katoličani, »je še bolj zgovorno« znamenje, da je medsebojno spoštovanje najboljša pot k miru. »Z umivanjem nog beguncem papež Frančišek prosi, da spoštujemo vsakega izmed njih.« Obred naj bi bil gesta služenja in ponavlja dejanje, ki ga je Jezus izvršil na svojih apostolih pred križanjem.«

Frančišek ve, da uživa pozornost svetovne javnosti, ko doskretno izbira simbolična dejanja, da bi poudaril in promoviral svojo levičarsko politiko. Kot je razvidno iz spodnjega prispevka, Vatikan potrjuje, da je Frančišek *namerno* izbral muslimanske migrante, da bi poslal močno politično sporočilo.

Kristusov vikar izvršuje tradicijo Jezusa Kristusa, ki je pred križanjem umil svojim apostolom noge. Vendar pa se Frančišek zavestno odloči za muslimane, ki ne verjamejo v Jezusa Kristusa. Islam uči svoje privržence, da so katoličani neverniki. Vendar pa Frančišek zgrabi priložnost, da bi poslal politično sporočilo, ki grobo izkorišča nadvse sveto katoliško tradicijo v aktualne politične namene.

28. marec 2016

VATIKAN

»Papež Frančišek kritizira 'uspavano vest' Evrope glede beguncev.«

Medtem ko Soros očitno ne more zbuditi svetovne vesti, odigra njegov papeški partner to ključno vlogo moralnega razsodnika za levičarske politike. Frančišek usmerja osebne napade na tiste, ki bi si mu drznili oporekati glede migracijskih zadev, ter jih kritizira kot »uspavane vesti«.

6. april 2016

VATIKAN

- »Frančišek, sin italijanskih priseljencev v Argentino, se je izrekel za moralno dolžnost Evrope, da sprejme begunce in njegov obisk v Grčiji bo verjetno spravil v zadrego evropske voditelje, ki so zaradi deportacij že sedaj tarča kritik s strani skupin za človekove pravice.

- Nekateri evropski diplomati vidijo v papeževem aktivizmu glede beguncev pomembno protiutež populističnim protimigracijskim glasovom v Evropi.«

Frančišek je utelešenje »papeškega aktivizma«, najprej je bil plat zvona zaradi globalnega segrevanja, sedaj kot aktivist migrantskih beguncev. Papež zmanjšuje moralno težo papeškega glasu, da bi promoviral muslimansko migracijo v Evropo, kot je to storil v primeru umetnega gibanja zaradi klimatskih sprememb, ki ga je spodbudil Soros/ZN. Prikličimo si v spomin tisti vzvišen teološki nauk v Hvaljen moj Gospod: izključite svoje klimatske naprave.

15. april 2016

VATIKAN

»Za papeža Frančiška je razselitev »najpomembnejša moralna odločitev« Zahoda; z obiskom begunskega centra v Moriji na Lesbosu in lomljenjem kruha z ljudmi, ki jim grozi deportacija iz Evrope, bo papež Frančišek podal najmočnejšo izjavo glede pravic migrantov doslej, vprašanje, ki ga je v svojem revolucionarnem mandatu morda postavil na prvo mesto.«

Soros pravilno zaznava, da je Frančiškov pontifikat »revolucionarni mandat«. Islam se v teku stoletij ni spremenil, saj tudi v današnjih časih še obstajajo obglavljanja in pokoli v imenu Alaha. Nič se ni spremenilo, razen tega, da Petrov sedež zaseda oseba, ki ob barbarski brutalnosti napačno trdi, da smo »vsi skupaj otroci istega Boga – muslimani, hindujci, katoličani, kopti, evangeličani, bratje in sestre – vsi mi želimo združeni živeti v miru.«

Sledi še en prispevek OSF-ja, ki prikazuje tipičen tok misli papeža Frančiška, ki kara, pri čemer se posluži tudi besed Martina Luthra Kinga:

6. maj 2016

POLITIKA

»Sanjam o Evropi, kjer biti migrant ni zločin« - Papež Frančišek: Papež Frančišek je danes pozval Evropo, naj ubere prijaznejšo politiko do migrantov in obžaloval, kakor je rekel, upadanje duha enotnosti na kontinentu, ter tako na slovesnosti, ki se je udeležilo več pomembnih evropskih voditeljev, še naprej pritiskal na EU. »Sanjam o Evropi, kjer biti migrant ni zločin, temveč poziv k večji predanosti v imenu dostojanstva vsakega človeškega bitja,« je dejal.

- Frančišek je hvalil prejšnjo generacijo evropskih voditeljev, ker so po 2. svetovni vojni ustvarili »trdnjavo miru«, vendar pa je dodal, da »želja po ustvarjanju enotnosti bleди« saj so Evropejci »v skušnjavi, da bi se umaknili v svoje lastne sebične interese ter razmišljajo o postavljanju ograj.«

- »Identiteta Evrope je, in je vedno bila, dinamična in večkulturna identiteta,« je dejal papež. »Ni dovolj, da posameznike zgolj geografsko naselimo; izziv predstavlja globoka kulturna integracija.«

Evropa, dinamična večkulturna identiteta? Pred kratkim je madžarski predsednik vlade Viktor Orban obtožil promigrantske nevladne organizacije, da »se napajajo iz migrantske krize,« pri čemer je izpostavil tiste, ki jih je ustanovil Soros.

Gospod Orban je v nekem intervjuju izjavil, da priseljevanje in multikulturalnost ogrožata »krščanske korenine« Evrope in ustvarjata »vzporedne družbe«. Evropejci bi se morali »držati svojih krščanskih vrednot« in tako bo »Evropa rešena,« vendar samo, če bomo »resno vzeli tradicijo, krščanske vrednote in vse vrednote, ki so osnova evropske civilizacije.« Odmeva tega globokega krščanskega čutenja ne bomo nikoli zaznali pri sedanjem Kristusovem vikarju.

Spričo masivnih muslimanskih migracij v krščansko Evropo papež Frančišek večinoma molči o vrednotah evropskih kristjanov ter o brutalnih napadih muslimanov na kristjane. Raje ima politični jezik ZN-ja in Sorosovega novega svetovnega reda.

Aktualno: Frančišek izjavil, da je sprejem muslimanskih beguncev najboljša zaščita pred terorizmom. Mar res, sveti oče? Vprašajte prebivalce Francije in Nemčije, če se po navalu muslimanskih beguncev počutijo varneje. Brez dvoma bo Sorosova OSF sestavila škodoželjno poročilo glede zadnje papeževe izjave.

Frančiškova ocena stališča Donalda Trumpa, da bo zgradil zid, je sramotna. "Oseba, ki misli samo na grajenje zidov, kjerkoli že, in ne na grajenje mostov, ni kristjan. To ni evangelij," je papež dejal novinarjem, ki so ga povprašali za mnenje glede Trumpovih načrtov za zaustavitev nelegalnih priseljencev.

Ta papeška NWO-zveza s Sorosom glede muslimanskih migracij morda lahko razloži, zakaj je Ameriška škofovska konferenca iz državnega lonca državnih pogodb (*federalcontract*) za donacije vzela 91 mio dolarjev za premestitev 10.000 migrantov, skoraj vseh muslimanov, v ZDA v finančnem letu 2016.

Ta papeška NWO-zveza s Sorosom, ki trdno podpira Hillary Clinton, z donacijami za kampanijo v višini 25 mio dolarjev, morda lahko razloži, zakaj je Ameriška škofovska konferenca plaho tiho med predsedniško volilno kampanijo, kljub zagrizenemu pro-abortivnemu stališču Clintonove.

Ta papeška NWO-zveza s Sorosom morda lahko pojasni, zakaj se Ameriška škofovska konferenca v predvolilnem obdobje drži ob strani, ker Hillary Clinton obljublja svojemu največjemu donatorju, da bo uresničila njegovo migrantskoiniciativo in pripeljala v ZDA še milijon muslimanskih migrantov, če bo postala predsednica. Predstavljajte si te težke državne pogodbe za katoliške škofe!

Migracije prinašajo zaslužek, zidovi pa so samo za Vatikan.

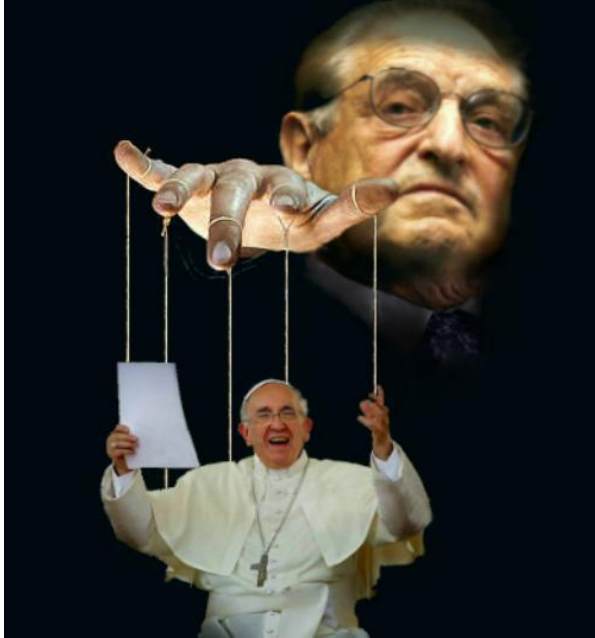
Dokumente lahko najdete na spletni strani DCLeaks, ki o Sorosu in njegovem omrežju nevladnih organizacij govorijo, da "***preliva kri milijonom ljudi samo zato, da bi postal še bolj bogat.***"

<https://remnantnewspaper.com/web/index.php/articles/item/2763-dcleaks-bombshell-the-soros-francis-connection>

UPRAVLJALEC PAPEŽ: SOROSOVO ZDRUŽENJE

Torek, 23. avgust 2016

Napisala: Elizabeth Yore

Pred več kot desetletjem se je George Soros s tipično nadutostjo bahal, da je "sedaj papežev šef." Zdi se, da se je to hvalisanje v Frančiškovem pontifikatu spremenilo v samouresničeno prerokbo.

Dva najmočnejša moža na svetu sta združila moči, da bi ustvarila čudno in zaskrbljujočo zvezo. Prvega pogosto opisujejo kot najnevarnejšega človeka na svetu, drugi pa je Kristusov vikar.

Le nekaj kratkih mesecev po izvolitvi Argentinca Bergoglia za papeža je bil Sorosov notranji krog trdno zakoreninjen v Vatikanu, telefoniral ljudem na pomembnih mestih, snoval dokumente, povezoval Sorosovo politično agendo z močjo in moralno prepričljivostjo Vatikana. Globalno ekološko gibanje je končno našlo svoj odločilni manjkajoči člen, glas moralne avtoritete. Zeleni lahko sedaj pošljejo svoje nesposobne voditelje, kot so Al Gore, Leo DiCaprio in Michael Moore v reciklažo.

Kot dokazujejo nedavni WIKILEAKS-ovi podatki glede Sorosa, segajo lovke milijarderja po njegovih legijah operativcev iz Odprte družbe človekoljubov (Open Societyphilantropies) v politiko in ustvarjajo kaos v deželah po vsem svetu.

Njegov denar financira ekstremistične skupine, pri čemer skuša odstraniti kapitalizem, in promovira globalni red radikalnega okoljskega gibanja. Njegova skupina svetovalcev zajema cel svet na vplivnih in pomembnih položajih ter udejanja njegovo radikalno agendo.

Čeprav Soros financira radikalne katoliške skupine, ni mogel ujeti papeštva kot dokončnega dobitka pri obvladovanju sveta, ker sta prejšnja dva konservativna papeža odločno nasprotovala njegovi radikalni agendi. Vse do zdaj.

UN Secy Gen Ban Ki Moon, George Soros and Jeffrey Sachs

Ekološko gibanje je za vsako ceno potrebovalo novega sijajnega demagoga, ki bi okrepil nekoliko zamrlo zadevo glede globalnega segrevanja in utišal njene nasprotnike pod grožnjo kriminalnega dejanja ali smrtnega greha.

Ko je 13. marca 2013 prišlo do nenadne in nepričakovane spremembe režima v Vatikanu, so Soros in njegovi agenti pri ZN-ju takoj dojeli, da se z novim levičarskim argentinskim papežem ozračje otoplilo in so se odprle nove možnosti. George Soros si ne bi mogel predstavljati popolnejšega partnerja na svetovni sceni – takšnega je iskal vso svojo kariero: najvišji verski voditelj, ki svojo moralno avtoriteto zastavlja za ekološke dežele brez meja, množične migracije in pro-islamska gibanja.

UN Secy. Gen. Ban Ki Moon,
Škof Sorondo in Papež Frančišek

Nastopil je Jorge Bergoglio, smehljajoči se, usmiljeni Argentinec. Nekaj tednov po Frančiškovi izvolitvi je prišel Ban Ki Moon, generalni sekretar Združenih narodov in Sorosov sodelavec na obvezni vljudnostni obisk k novemu papežu, in

Moon je videl, da se je v Vatikanu nekaj dramatično spremenilo.

Po tem svojem obisku je generalni sekretar ZN-ja Ban Ki Moon svetu naznanil: *»Pogovarjala sva se o tem, da je treba povečati socialno pravičnost in spodbuditi svet, da sprejme cilje MDG-ja (MillenniumDevelopmentGoals – razvojni cilji novega tisočletja) in trajnostnega razvoja (SDG). Govorila sva tudi o tem, da moramo mi vsi in ves svet pospeševati dostojanstvo in človekove pravice, zlasti ko gre za ženske in dekleta.«* Presenetljivo je na novo izvoljeni Kristusov vikar očitno blagoslovil radikalne pro-abortivne MDG-je in SDG-je, a to je bil šele začetek Sorosovih velikih dosežkov pri Svetem sedežu.

Podpredsednik Fundacije Združenih narodov (UN Foundation – prav tako Sorosov koristnik) Timothy Wirth, znan po svojem drevesu kondomov na svojem prejšnjem položaju v StateDepartementu, je dejal: »Še nikoli nismodoživali, da bi papež počel kaj podobnega. Noben posameznik nima toliko moči na globalni ravni, kot jo ima on. To, kar dela on, bo dobilo svoj odmev v vsaki državi, v kateri je na oblasti katoliška stran.«

Ta prijazni papežev sprejem je odmeval med svetovnimi elitami. Aleluja! Frančišek je prižgal zeleno luč za kontroverzne razvojne cilje novega tisočletja (MDG), vključno z zadevo splava, teorije spola in feminizma, ter njegovega nasledka, trajnostnega razvoja (SDG).

Jeffrey Sachs, posebni svetovalec generalnega sekretarja ZN glede MDG-jev je prav tako že 30 let v ekonomskem razmerju kot Sorosov goreč zagovornik, njegov tesni svetovalec in prejemnik njegovih milijonov. Sachs se je podal v Vatikan, da bi izdelal osnutek za novo teologijo Vatikana globalnega segrevanja.

ZN so preko svoje skupine strokovnjakov, ki jo finančno podpira Soros, takoj začeli obvladovati agendo Vatikana z utišanjem in izgonom vsakšnihnaprotnih pogledov glede znanosti globalnega segrevanja. Na srečo Sorosa in ZN se je papež Frančišek hotel »pogovarjati« zgoj z eno stranjo klimatske razprave.

Sorosev možganski trust pri vatikanski sanjski zeleni ekipi

George Soros

Jeffrey Sachs

Joseph Stiglitz

Jeffrey Sachs, ekonomist, direktor Inštituta za Zemljo pri Univerzi v Kolumbiji, posebni svetovalec generalnega sekretarja ZN in dolgoletni Sorosov sodelavec in koristnik.

Vse od leta 1989 je Jeffrey Sachs v Sorosovi službi kot strokovnjak potoval po vsem svetu in promoviral svojo kontroverzno »šok terapijo« z dvigom valute in kontrolo cen ter še nekaterimi drugimi hitrimi taktikami, s katerimi naj bi uvedli države na svobodni ekonomski trg z mešanimi rezultati. Sachs se je dvignil s Sorosovo pomočjo in je sedaj na čelu Earth Institute (Inštitut za Zemljo) pri Univerzi v Kolumbiji; preoblikoval se je v avtoriteto ZN na področju revščine in ob podpori Sorosovih 50 mio dolarjev vodi projekte MillenniumVillages.

Priznal je, da je papež Frančišek s svojo okožnico "Laudato si" omogočil, da so bili sprejeti tako cilji trajnostnega razvoja (SDG) Združenih narodov septembra 2015 kot tudi pariški podnebni sporazum decembra 2015.

Razglašena je enajsta zapoved: *Zmanjšati moraš emisijo ogljika.*

Konec leta 2015 je Sorosovo združenje svojemu pokrovitelju, Georgeu Sorosu predložilo 185 strani dolgo papeževu okrožnico, potrjene SDG-je, in kar je najpomembnejše, zeleno luč za izvajanje Pariškega podnebne sporazuma, globalne prerazporeditve bogastva s pomočjo davka na ogljik v industrializiranem svetu.

Misija zaključena, g. Soros.

Soros in Begoglio – par, ustvarjen v nebeških ekosistemih. Njuni ogljikovi odtisi se prilagajajo mnogim političnim temam. George Soros je največji veleposestnik v Argentini (pol milijona hektarjev) z več kot 150.000 glav živine in ima v lasti tudi ogromno argentinskih finančnih sredstev. Jorge Bergoglio, prvi latinskoameriški papež, peronistični Argentinec z veliko skrbjo do negotovega argentinskega gospodarstva. Dve plati argentinskega pesa, prvi papež domačin z globokimi žepi Vatikanske banke, drugi globalni milijarder, mešetar z velikim vplivom in s še globljimi žepi.

Oba ljubita moč in kaos; Frančišek, znan po svojem razvpitem izreku "Delajte zmedo, ustvarjajte kaos", Soros pa po svojem skrivnostnem "Razločujte kaos in postanite bogati". Oba vesta, da sta močnejša, če so institucije in vlade nestabilne.

Jorge in George, identična politična globalistična ideologa: okoljevarstvenika, pro-iranska, pro-ZN, pro-kubanska, pro-argentinska, za masovne migracije, za svet brez meja, nasprotnika smrtne kazni, in - proti Trumpu.

George Soros je sedaj šef papeža Frančiška.

To je neprijetna resnica.

<https://remnantnewspaper.com/web/index.php/articles/item/2718-the-pope-s-boss>

PREDRZNOST SANKTGALLENSKE MAFIJE

Petek, 1. julij 2016

Napisala: Elizabeth Yore

"Nikoli nikomur ne razkrij, kaj misliš." - Mario Puzo, Boter

Tema se je spustila na Trg sv. Petra v večernih urah 13. marca 2013, ko je bil Katoliški Cerkvi predstavljen naslednik Benedikta XVI., papeža, ki je odstopil.

Na balkonu je le nekaj pedo od novega papeža kardinal Godfried Daneels opazoval veliko množico med naznanilom, da je bil za novega Petrovega naslednika izvoljen Jorge Bergoglio. Stal je tam, na loži nad trgom sv. Petra in s svojim samovšečnim zmagoslavnim pogledom pošiljal svetu sporočilo.

Nagrajen za svojo veliko lojalnost in cerkvenopolitično spretnost stoji poleg papeža kot v priznanje s strani svojih kolegov, da je Danneelsova skrbno izbrana oseba končno povzdignjena na Petrov sedež.

Ogrnjen v svoj slovesen škrlat je belgijski kardinal Danneels stal ponosno kot zmagoslavni idejni vodja tajne sanktgallenske skupine evropskih prelatov, ki je od leta 1996 v ozadju načrtovala izvolitev radikalnega reformnega papeža. Kmalu je sanktgallenska skupina svojega glavnega papeškega kandidata v Jorgeju Bergogliu iz Argentine, v upanju, da bo od korenito preoblikoval in moderniziral podobo Katoliške Cerkve. Svoj naklep in igro so skrbno prikrivali.

Pozicijsko vojno so skoraj dobili leta 2005, ko je umrl papež Janez Pavel II. Sanktgallenska skupina je hotela izrabiti priložnost, da bi postavili svojega človeka, vendar ni uspela. Njihovo politično prizadevanje doseglo, da je Bergoglio prišel kot drugi kandidat v končno glasovanje, vendar je na koncu izgubil proti konservativnemu kardinalu Ratzingerju. Po poročanju medijev se sanktgallenska skupina po letu 2006 ni nikoli več srečala. Morda se ni nikoli več sestala v St. Gallenu, ali pa si je spremenila ime in se srečevala drugje.

Frustracija je naraščala. Zmanjkovati je začelo dragocenega časa, saj so se člani sanktgallenske skupine starali in, kar je bilo še pomembneje, Jorge Bergoglio se je hitro bližal starosti, ko bi ne mogel več biti voljen za papeža. Sanje o modernizaciji Cerkve so drsele skozi cerkvene prste. Najhuje pa je bilo, da je bil relativno zdrav Benedikt na Petrovem sedežu nepremagljiva ovira za njihove načrte.

Poleg hudiča je samovoljni Oče Čas tisti, ki najmanj odpušča.

Ura je tiktakala. Brez božjega posredovanja se je zdelo, da bo Benedikt ostal trdno nameščen na Petrovem sedežu. Sanktgallenski prelati niso mogli čakati še 3 ali 4 leta, da bi končno preminil. Poleg tega je bil kardinal Bergoglio star že 76 let in kmalu bi več ne mogel biti izvoljen za papeža.

In potem se je zgodilo nepredstavljivo. Strela je udarila v Cerkev Svetega Petra.

"Strele ne moreš skriti. Če te zadane, to lahko vsi vidijo. Za božjo voljo, človek, ne sramuj se tega, nekateri molijo za strelo. Veliko srečo imaš." – Mario Puzo, Boter.

Strela je udarila, ko se je papež Benedikt, človek, ki je stal na poti Bergogloive papeške sreče, odpovedal Petrovemu sedežu. S treskom groma s temnomodrega neba so se dolgo pričakovani načrti iz St. Gallena začeli odvijati za zaveso konklava.

Danneels in njegovi sanktgallenski sozarotniki so hitro in spretno izpeljali izvolitev njihovega papeškega kandidata, kardinala Buenos Airesa. Bergoglia je za papeža izvolil kardinalski zbor, vse drugo je herezija.

Po tem uspešno izpeljanem prevzemu papeške oblasti kardinal Danneels ni mogel zadržati svojega nastopaštva. Pompozni prelat je potreboval javno priznanje za svojo mojstrsko spletko.

Ob izidu svoje biografije je belgijski kardinal prekršil kardinalno pravilo (oprostite mi to besedno igro), "omerta", strogo zavezo molčečnosti in se ponosno bahal, da je sanktgallenska skupina mazilila Bergoglia. Danneels je na javni predstavitvi svoje knjige med smehom izjavil, da se je sanktgallenska skupina poimenovala "mafija".

Skoraj 2 desetletji je ta skrivna skupina načrtovala in skrivaj pripravljala, da bi kot 266. papeža umestila Jorgeja Bergoglia iz Buenos Airesa, da bi korenito reformiral Katoliško Cerkev.

Boter Godfried je požel priznanje za izvolitev Bergoglia in tako ponazoril znan stavek botra: "Napuh je moj najljubši greh."

Kakšno luč meče na papeško izvolitev Bergoglia dejstvo, da eden od njegovih glavnih podpornikov označuje papeške spletkarje za mafijo?

Kakšne vrste človek je ta cerkveni knez, ki se posmehljivo baha, da je član sanktgallenske skupine, ki jo označi za "mafijo"?

Kakšne vrste človek, kardinal ponosno izjavi, da so se on in njegova tajna skupina prelatov poimenovali po nasilni kriminalni organizaciji, ki ubija za denar in oblast, ustrahuje in izsiljuje navadne državljane in vlada z morilsko okrutnostjo in ustrahovanjem?

Kakšne vrste papeški kandidat se obdaja s podporniki, ki se bahajo, da so mafija?

Kakšne vrste cerkveni dostojanstveniki se imenujejo mafija po kriminalni organizaciji, kjer močni obvladujejo šibke, utišajo glasne in z ustrahovanjem razkazujejo svojo politično moč?

Ni bilo prvič, da je Danneels, Bergoglion mecen in sanktgallenski don, poskušal utišati žrtev. Leta 2010 je poskušal prikriti dolgoletno spolno zlorabo s strani njegovega tesnega prijatelja in škofovskega kolega. Še huje, storilec zlorabe je bil žrtvin stric, Roger Vangheluwe, škof v Bruggeju v Belgiji. Na srečanju z žrtvijo je kardinal Danneels nastopil z ustrahovanjem in ukazal žrtvi zlorab, naj bo tiho in "prosi odpuščanja" ter "prizna svojo lastno krivdo."

Danneelsov poskus prikrivanja spolnega škandala v Cerkvi je bil razkrit, ko je žrtev skrivaj posnela pogovor (uspešna vladna taktika, ki jo pogosto uporabljajo proti mafiji). Z leti je Danneels izpilil svoje ustrahovalne spretnosti za utišanje žrtev in prikrivanje zlorab klerikov.

Vendar pa kardinal ni občutil nobenih posledic in je nadaljeval s snovanjem in načrtovanjem izvolitve Jorgeja Bergoglia za papeža.

Ta človek se ne boji nikogar in se ne čuti omejenega s cerkvenim naukom, svetopisemskim naukom ali cerkvenim učiteljstvom, čeprav je pri svojem škofovskem posvečenju obljubil, da bo to troje ohranjal. Kljub slovesni zaobljubi je Danneels spodbujal belgijskega kralja, naj podpiše zakonodajo o splavu in podprl spremembo istospolne poroke v Belgiji. Kljub Danneelsovim javnim škandalom pa ga je Frančišek izbral za svojega osebnega zastopnika na sinodi o družini!

Lojalnost je najbolj cenjena vrlina v mafiji. "Lojalnost je vse", očitno tudi med cerkvenimi knezi.

Tudi drugi iz sanktgallenske skupine so bili nagrajeni za svojo lojalnost Jorgeju Bergogliu, še zlasti nemški kardinal Walter Kasper, ki služi kot mogočen doktrinarni šef v Frančiškovem papeževanju.

Še vedno visi v zraku neodgovorjeno vprašanje: Kaj je pripravilo papeža Benedikta k odstopu?

Je sanktgallenska mafija pritiskala na Ratzingerja, da je odstopil?

So mafijski monsinjorji predložili Benediktu ponudbo, ki je ni mogel odkloniti?

Je sanktgallenska mafija prisila Benedikta k odstopu?

So izsiljevali Benedikta?

Papež Frančišek ostaja na Petrovem sedežu kot skrbno izbran kandidat sanktgallenske mafije.

V vsaki mafiji tiči krt, človek, ki ga grize vest.

Nekdo ve, kaj se je zgodilo v noči, ko je strela udarila v Svetega Petra.

Naj ga ne bo strah spregovoriti.

<https://remnantnewspaper.com/web/index.php/articles/item/2610-the-gall-of-the-st-gallen-mafia>

PAPEŽU FRANČIŠČU SO DALI 4 LETA, DA 'PONOVRNO UREDI CERKEV.' TAKO JE TO POSKUŠAL STORITI.

1. marec 2017 ([LifeSiteNews](#))

Pred štirimi leti, 13. marca 2013, je bil neznani argentinski kardinal izvoljen na čelo Katoliške Cerkve. Izvolitev Jorgeja Maria Bergoglia je sledila 35-letnemu jasnemu, trdnemu, pravovernemu nauku uglednih papežev Janeza Pavla II. (1978-2005) in Benedikta XVI. (2005-2013).

Ko se je tistega marčevskega večera prikazal bel dim iz dimnika sikstinske kapele in naznanjal izvolitev novega papeža, so bili verni katoličani po vsem svetu neučakani, da bi videli, kdo bo njihov novi voditelj. Niso vedeli, tudi niso mogli vedeti, da jih čakajo veliki pretresi.

Nekaj visokih prelatov pa je to vedelo. Nekateri so celo dali vedeti, da je med volitvami vplivna skupina liberalno usmerjenih kardinalov hotela vplivati na konklave, da bi bil izvoljen Bergoglio. Eden od kardinalov je celo dejal, da pripada tej skupini. Imenoval jo je "mafija".

Sanktgallenska "mafija"

Obstoj sanktgallenske skupine je razkril kardinal Godfried Danneels, ki je bil počaščen s tem, da je v noči izvolitve lahko stal poleg papeža Frančiška na balkonu. On jo je imenoval "mafija", zaradi zastavljenega cilja, da korenito reformira Cerkev in jo naredi "dosti bolj moderno."

Ta neformalna skupina se je oblikovala nekje leta 1996. Člani, med katerimi so bili kardinali da Cruz Policarpo, Martini, Danneels, Murphy-O'Connor, Silvestrini, Husar, Kasper in Lehmann, so bili mnenja, da lahko "pomembno vplivajo" na prihodnje papeške volitve, če bo vsak izmed njih uporabil svojo mrežo kontaktov, kot je zapisano v Danneelsovi avtorizirani biografiji soavtorjev Jürgena Mettenpenningena in Karima Schelkensa.

Skupina je leta 2006 izgubila svoj zagon, potem ko ji ni uspelo, da bi bil njen favorizirani kandidat izvoljen na konklavu 2005. Skupino so obtožili, da je bila vpletena v zaroto, ki je privedla k odstopu papeža Benedikta, vendar je to zanikal bivši sanktgallenski škof Ivo Fűrér.

Toda čeprav je škof Fűrér izjavil, da se sanktgallenska skupina po letu 2006 uradno ni več srečala in zatorej ni mogla biti vpletena v zaroto, ki je prisilila Benedikta XVI. k odstopu, to ne pomeni, da je bila ta skupina nedejavna.

Po izjavi Austen Ivereigha, Frančiškovega biografa in nekdanjega svetovalca kardinala Cormaca Murphy-O'Connora, je v dneh pred začetkom konklava v Rimu 12. marca Murphy-O'Connor skupaj s kolegami "mafija" naložila, naj obvesti Bergoglia o načrtu, da ga bodo izvolili. Murphy-O'Connor je Bergogliov star prijatelj.

Kot je Ivereigh zapisal v svoji knjigi iz leta 2014 o papežu Frančišku, so Murphy-O'Connoru naložili tudi lobiranje za Bergoglia med svojimi severnoameriškimi kolegi ter ga določili za povezavo s tistimi iz dežel Commonwealtha.

"Najprej so si zagotovili Bergogliovo privolitev," je zapisal Ivereigh. "Vprašali so ga, če je voljan, on pa je rekel, da v tem za Cerkev kriznem času noben kardinal ne bi mogel odbiti prošnje, če bi bil vprašan. Murphy-O'Connor ga je opozoril, naj 'bo previden' in da je sedaj prišla vrsta nanj; dobil je odgovor: "Capisco," razumem."

"Potem so se lotili dela, hodili na kosila s kardinali, da bi promovirali svojega kandidata, zatrjevali, da njegova starost – 76 let – ne more več biti obravnavana kot ovira, saj papeži lahko odstopijo. Ker so leta 2005 spoznali dinamiko konklava, so vedeli, da glasove prejme tisti, ki naredi močan vtis že pred vrati," je zapisal.

Ker je že prekoračil starost 80 let, Murphy-O'Connor ni mogel več voliti v konklavu, vendar pa je bil prisoten pri sestankih pred njim. 2. marca je neimenovani kardinal, ki ni imel glasovalne pravice na konklavu, italijanskemu časopisu *La Stampa* dejal, da bi "bila 4 leta Bergoglia dovolj, da bi se stvari spremenile." Murphy-O'Connor je pozneje, julija 2013 dal enak komentar, ki je bil objavljen v *Independentu*.

V prvih dneh marca 2013 se je v kardinalskem zboru hitro razširila govorica, da si močno gibanje prizadeva za to, da bi bil izvoljen Bergoglio.

V osupljivem pogovoru šest mesecev po Bergoglievi izvolitvi je kardinal Theodore McCarrick, zaslužni škof Washingtona, D. C., razkril, kako je postal del načrta za izvolitev novega papeža.

"Pred konklavom ni nihče verjel, da ima Bergoglio kakšno možnost," je dejal 1. oktobra 2013 v pogovoru na Univerzi Villanova v Philadelphii (Pennsylvania).

McCarrick, ki je bil kakor Murphy-O'Connor prestar za glasovanje na konklavu, je povedal, da ga je pred dogodkom obiskal "zelo zanimiv in vpliven italijanski gospod" na ameriškem kolegiju v Rimu, kjer se je nahajal, in ga prosil, naj se zavzame za izvolitev Bergoglia. Da bi prišel do izraza pomen tega pogovora, kot ga je podal McCarrick, ga moramo navesti v celoti.

Sedla sva. To je sijajen človek, zelo vpliven človek v Rimu. Govorila sva o različnih zadevah. Povprašal me je tudi po mojem povratku v Združene države.

Potem pa je [vplivni Italijan] dejal: 'Kaj pa Bergoglio?'

Vprašanje me je presenetilo.

Odvrnil sem: 'Kaj je z njim?'

Rekel je: 'Ima kakšno možnost?'

Odgovoril sem: 'Ne verjamem, saj ni nihče omenil njegovega imena. Nihče ni mislil nanj. Ne verjamem, da ga kdorkoli misli voliti.'

Rekel je: 'Veste, njemu bi lahko uspelo.'

Rekel sem: 'Kaj bi mu lahko uspelo?'

Rekel je: 'Lahko bi reformiral Cerkev. Če bi mu dali pet let, bi nas lahko znova usmeril.'

Dejal sem: 'Toda on ima že 76 let.'

Odgovoril je: 'Ja, pet let. Če bi imeli pet let, bi Gospod po Bergogliu v petih letih Cerkev ponovno uredil.'

Rekel sem: 'To je zanimiva stvar.'

Rekel je: 'Vem, da ste njegov prijatelj.'

Dejal sem: 'Upam, da sem.'

Rekel je: 'Govorite z njim.'

Rekel sem: 'No, videli bomo, kaj se bo zgodilo. To je Božje delo.'

To je bilo prvič, da sem slišal, da so ljudje, ki menijo, da bi bil Bergoglio možen kandidat za te volitve.

McCarrick je še povedal, da ko je spregovoril vsem kardinalom pred glasovanjem, jih je pozval, naj izvolijo nekoga iz "Južne Amerike", ki bi se lahko poistovetil z ubogimi.

V nadaljevanju pogovora je hvalil papeža Frančiška ameriškim katoliškim študentom kot "pastirja", večjega od predhodnih papežev. "Mislim, da morda že dolgo časa nismo imeli 'pastirja'", je dejal.

Nadaljeval je: "[Frančišek] razume človeško naravo, tako jo razume, da čeprav reče včasih kaj, kar morda preseneti, toda zanimivo pri tem je, da če to, kar govori, preverimo, vidimo, da je to Cerkev govorila ves čas.

Morda ne to, kar so izvedenci cerkvenega prava govorili ves čas. Toda učenje Cerkve ves čas je učenje papeža Frančiška."

McCarrick je ves čas napovedoval, da bo Frančišek, "če bo imel 2 leti na razpolago, spremenil papeštvo."

"Dlje ko bo na tem mestu, bolj sem mnenja, da bomo verjetno mogli reči, da je spremenil papeštvo," je izjavil.

"Štiri leta za Bergoglia"

Kar vedo liberalno usmerjeni prelati kot so McCarrick, Murphy-O'Connor in Danneels o Bergogliovi sposobnosti, da "ponovno uredi Cerkev", je le počasi in nejasno postalo očitno vernim katoličanom v preteklih štirih letih, a še zlasti v zadnjem letu. Na temelju napačne predstave o papeževi nezmotljivosti so številni katoličani zagovarjali papeža Frančiška do absurdnosti. Toda trezni katoličani, ki poznajo tradicionalni nauk, zgodovino in prakso, so vznemirjeni spričo jasnega dejstva, da so številna dejanja in izjave svetega očeta v nasprotju s tem, kar je bilo prej.

V štirih letih, kar je Bergoglio na Petrovem sedežu, so bile zasenčene in celo izvotljene štiri značilnosti, ki so ločevale Katoliško Cerkev od vseh ostalih religij na zemeljski obli, namreč, da je ena, sveta, katoliška in apostolska.

Enost ali edinost Cerkve v njeni podrejenosti Kristusu, ki je glava, v njeni doktrinarni celovitosti in v njenem izpovedovanju ene vere je bila v času Frančiškovega pontifikata na različne načine zatemnjena in izvotljena:

- Pozval je k "decentralizirani Cerkvi" in dovolil posameznim skupinam škofov, da za svoje lastne "regionalne" cerkve določajo, kaj je moralno in pravilno. Na ta način je domnevno dopustno, da prešuštniki prejemajo sveto obhajilo v Nemčiji, medtem ko je v sosednji Poljski to velik greh.
- Njegovi dvoumni govori in še zlasti papeška pisanja so obrnili kardinala proti kardinalu, škofa proti škofu in laika proti laiku.
- Ni odgovoril cerkvenim voditeljem, ki so ga z vso resnostjo prosili za razjasnitev spornih točk.
- Dovolil je, da se skrči katoliški nauk v imenu medverskega "dialoga" z drugimi krščanskimi denominacijami, ki so bile v preteklosti sovražne do katoliškega nauka glede zakona, evharistije in papeštva. Pod njegovim vodstvom je Vatikan celo pozdravil Lutera, ustanovitelja protestantizma, kot "pričo evangelija".

Svetost in sveta stvarnost Cerkve, Kristusove neveste, je bila v času Frančiškovega pontifikata na različne načine zatemnjena in izvotljena:

- Njegova pisanja so njegovi najtesnejši sodelavci izkoristili za to, da so kot legitimne moralne izbire širili zla dejanja kot sta prešuštvo in nečistovanje.
- Njegova pisanja so uporabili tudi za obrambo bogoskrunskih dejanj podeljevanja svete evharistije tistim, ki živijo v smrtnem grehu. Škofje in kardinali so zagovarjali ta bogoskrunska dejanja na temelju papeževih lastnih argumentov v *Amoris Laetitia* (Radost ljubezni), ki poudarjajo "pastoralno skrb" in "usmiljenje" na račun nauka in resnice.
- Zavrnil je "obnovitvene" redove, kjer se tare mladih ljudi, in uničil je tradicionalni red.
- Nasprotoval je tradicionalni latinski maši in označil mlade ljudi, ki jo obožujejo, kot "toge".
- Kristjane, ki goreče spoštujejo deset božjih zapovedi, je obsodil "strahopetnosti".
- Vedno znova je grobo in ponižujoče kritiziral in obrekoval tiste, ki se z njimi ne strinja.
- Dovolil je, da je bila bazilika Svetega Petra, posvečena cerkvena stavba, oskrunjena z okultnim lightshowom, ki so ga pojicirali na njeno pročelje.
- Dovolil je nastop seksualno provokativnim plesnim skupinam, da so nastopile na stopnicah bazilike Svetega Petra.
- Dovolil je onečaščenje Sikstinske kapele, ko jo j dal v najem avtomobilskemu podjetju Porsche za korporativni dogodek in dovolil je, da jo je kitarist skupine U2 "TheEdge" uporabil za prireditev.

Katolištvo ali univerzalno poslanstvo Cerkve, da si nenehno prizadeva za zveličanje duš, je bilo v času Frančiškovega pontifikata na različne načine zatemnjeno in izvotljeno:

- Usmeril je poslanstvo Cerkve k svetnim ciljem kot sta boj proti klimatskim spremembam in preureditev svetovnega gospodarskega sistema.
- Pozval je katoličane k "ekološkemu spreobrnjenju" in kesanju okoljskih "grehov".
- Zapriseženim sovražnikom Cerkve je dovolil, da odkrito izvajajo svoj vpliv na njeno politiko in programe.

Apostolskost Cerkve, to je posredovanje dediščine vere v pristni obliki vse od apostolov preko njihovih naslednikov škofov in kardinalov je bilo v času Frančiškovega pontifikata na različne načine zatemnjeno in izvotljeno:

- Odkrito je povzdignil heretične škofe in kardinale, ki ne predajajo nespremenjene vere, tako kot je bila posredovana preko stoletij vse od časov apostolov.
- Degradiral in utišal je ljudi na visokih položajih, ki so v Cerkvi predstavljali glas pravovernosti.
- Ustvaril je okolje, ki škofom, kardinalom in drugim vidnim cerkvenim voditeljem omogoča, da se odkrito oddaljujejo od večnih cerkvenih nauk in moralnih načel.

Papež kot "piskač iz Hamelina"

V svojem govoru katoliškim študentom na univerzi Villanova oktobra 2013 je kardinal McCarrick v zaključku svojega panegirika papeža Frančiška primerjal s "piskačem iz Hamelina".

"Hodil bo po svetovnem odru in ljudje mu bodo sledili. V njem bodo videli, kar so videli v piskaču iz Hamelina, v njem bodo videli neko karizmo, ki jih bo spominjala, da je to tisto bistvo Božje ljubezni. In da je to bistvo Frančiška," je dejal.

McCarrick se gotovo ni zavedal, kako skrb vzbujajoča je ta primerjava. Otroška pravljica govori, da meščani niso hoteli plačati piskaču, ki jih je rešil nadloge podgan, zato se je ta maščeval tako, da jim je s svojo piščalko speljal otroke. Očaral jih je s svojim šarmom in čudovito melodijo in jih odpeljal proč, v skrivno jamo v hribih, da jih nihče nikoli več ni videl.

Če je po McCarrickovih besedah Bergoglio ta piskač, bi morda njegovi melodiji sledilo manj ljudi, če bi vedeli, kam jih bo pripeljala.

Toda neki argentinski novinar, ki je dobro poznal Bergoglia, je na dan njegove izvolitve opozoril svet, kakšno melodijo bo novi papež zaigral. Te besede, objavljene dne 13. marca 2013 na spletni strani RorateCaeli, na dan izvolitve papeža Frančiška, so tako resnične, da bi kdo utegnil pomisliti, da je temu novinarju na nek način uspelo potovati štiri leta v prihodnost, tako pravilno opisujejo to, kar se je pozneje zgodilo.

Na dan Bergoglioove izvolitve je argentinski novinar Marcelo González (Panorama Católico Internacional) zapisal, da ga je "groza" za prihodnost Katoliške Cerkve. Vredno je, da v celoti navedemo članek:

Od vseh nepredstvaljivih kandidatov je Jorge Mario Bergoglio morda najslabši. Ne zato, ker odkrito zastopa nauke, ki so v nasprotju z vero in moralo, temveč zato, ker se sodeč po njegovem delovanju kot škof Buenos Airesa zdi, da sta vera in morala zanj nepomembni.

Kot zaprisežen nasprotnik tradicionalne maše je dovolil le njene posnetke v rokah odkritih sovražnikov starega bogoslužja. Pregarjal je prav vsakega duhovnika, ki je nosil talar, pridigal z odločnostjo ali se zgolj zanimal za apostolsko pismo Summorum Pontificum.

Znan je po svoji nedoslednosti (po mestoma nerazumljivih govorih in homilijah), navajen uporabljati grobe, demagoške in dvoumne izraze, pri čemer ne moremo reči, da je njegovo učenje heterodoksno, temveč da ga sploh ni, tako zmedeno je.

V Buenos Airesu so ga obdajali razen redkih izjem kleriki, ki se niso ravno odlikovali po krepostnem vedenju. Mnogi so osumljeni nemoralnih ravnanj.

Ni izpustil nobene priložnosti, da bi lahko v imenu nemogočega in nepotrebnega medverskega dialoga prepustil svojo katedralo uporabi protestantom, muslimanom, Židom in celo partizanskim skupinam. Poznan je po svojih srečanjih s protestanti na stadionu Luna park, kjer so ga skupaj s papeškim pridigarjem Ranierom Cantalamesso "blagoslovili" protestantski pastori v skupnem bogoslužju, pri katerem je dejansko priznal veljavnost "moči" televizijskih pastorjev.

Te volitve so nerazumljive: ni poliglot, nima izkušenj v rimski kuriji, iz njega ne žari svetost, ohlapen je glede nauka in bogoslužja, ni se boril proti splavu in le medlo proti istospolnim "porokam" [ki so bile sprejete praktično brez nasprotovanja škofije], s svojim vedenjem ne da časti papeškemu sedežu.

Nikoli se ni boril za nič razen ta to, da bi ostal na pozicijah moči.

Tega papež Benedikt zagotovi ni želel za svojo Cerkev. Zdi se tudi, da ni v nobenem pogledu sposoben nadaljevati njegovo delo.

Naj Bog pomaga svoji Cerkvi. Nikoli ne smemo izključevati možnosti spreobrnjenja, pa naj bo s človeškega vidika še tako malo mogoča ... in vendar nas je groza prihodnosti.

Preizkušnja, pot Cerkve k slavi

Tako kot kardinala McCarrickin Murphy-O'Connor je tudi González vedel, da je Bergoglio sposoben "ponovno urediti Cerkev" na način, ki bi jo naredil praktično neprepoznavno.

Vir, ki dela v enem od vatikanskih dikasterijev je spletni strani LifeSiteNews pred kratkim izjavil, da vlada pod Frančiškom ozračje strahu znotraj zidov.

"Vtis mnogih tukaj je, da gre za totalitarno vrsto režima, ki v svojem jedru nima katoliške agende ali vrednot. Sledi najpomembnejšim modernističnim idejam in je povsem prežet s političnim razmišljanjem.

Totalitaren je v smislu, da se ne ozira na zakonitost, na zakone, temveč zgolj na voljo in samovoljno teptanje katerihkoli zakonskih ovir, s katerimi se sooča," je povedal vir.

"Ker vemo, da je režim totalitaren, mnogi preprosto čakajo, da bo minil, se končal, kot se to običajno dogaja, saj je samo Bog absoluten. Morda se zdi, da ga podpirajo, ker so tiho. V resnici pa so mnogi prestrašeni ali brezbrizni. Vsi čakajo, da se bo končal, saj si nihče ne želi živeti v strahu," je še dodal.

Jezus Kristus je Petru, prvemu papežu, zagotovil, da peklena vrata ne bodo premagale Cerkve. Vsak veren katoličan verjame, da je boj protu zlobnežu že dobil Kristus, ki je s svojo smrtjo in vstajenjem dokončno premagal Satana. To pa ne pomeni, da Satan ne bo storil vsega, kar je v njegovi moči, da bi uničil Cerkev. Poskušal bo in mogoče bo celo izgledalo, da mu to uspeva, vendar bo poražen.

Katekizem Katoliške Cerkve govori o "poslednji preizkušnji", skozi katero bo morala iti Cerkev pred drugim Kristusovim prihodom.

"Pred Kristusovim prihodom mora Cerkev prestati poslednjo preizkušnjo, ki bo omajala vero številnih vernikov. Pregarjanje, ki spremlja njeno romanje na zemlji, bo razkrilo 'skrivnost hudobije' v obliki religiozne prevare, ki prinaša ljudem navidezno rešitev njihovih problemov za ceno odpada od resnice," zatrjuje Katekizem.

Nadalje pravi še: "Cerkev bo dospela v slavo božjega kraljestva le skozi to poslednjo pasho (veliko noč), v kateri bo sledila svojemu Gospodu v njegovi smrti in njegovem vstajenju. Božje kraljestvo se torej ne bo dovršilo z zgodovinskim zmagoslavjem Cerkve na podlagi rastočega napredka, ampak z zmago Boga nad poslednjim divjanjem hudobije, Boga, ki bo storil, da bo prišla z neba njegova Nevesta. Božje zmagoslavje nad upornostjo zla bo zadobilo obliko poslednje sodbe po zadnjem kozmičnem majanju tega minljivega sveta."

Jezus Kristus je sebe primerjal z "vogelnim kamnom", ki so ga zidarji zavrgli. Na tem nepremakljivem kamnu je bila ustanovljena Cerkev za vedno. Od tega kamna prejema trdnost in edinstvo. Tisti, ki imajo oči, da vidijo, lahko uzrejo "čudovite stvari".

V teh za Cerkev nevarnih časih se moramo trdno oprijeti Kristusove obljube, da ne bo nihče nikdar uničil njegove neveste, Cerkve, ki jo je posvetil s svojo krvjo:

"In kdor bo padel na ta kamen, se bo razbil; in na kogar pade ta kamen, ga bo zmečkal." (Mt 21,44.)

<https://www.lifesitenews.com/blogs/they-gave-pope-francis-four-years-to-make-the-church-over-again.-heres-how>